

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőiroda: Versecz, Iaktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap azonnali részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények külföldön szv. Kirchnerné felviteli és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és Iakola-utca sarkán levő Kádics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legjutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt forrásban egy sor 10 kr. — A hirdetéseket kérjük pontosan dőlőg beküldeni.

VIII. évfolyam

Vasárnap 1899. évi november 26-án.

48. szám.

Uraskodás!

Hova tovább mind jobban elharapodzó emberi gyarlóságra pazaroljuk most a szót. »Hajdanában más idők jártak. Könnyebb volt az élet, olcsóbb a megélhetés!« — Nem egyszer haljuk idős, élemedett emberek ajkairól e sóhajtás szavakat, a kik elszomorodva szemlélik azt a küzdelmet, amit gyermekeik, unokáik végig harezolni kénytelenek, hogy megélhetésüket valahogyan biztosítsák.

Bizony, immár komor, sötét felhők tornyosulnak a szív és a gondolkodás látóköre felé, ha azokat a megváltozott viszonyokat a kereset és a szükséglet között összehasonlítjuk az előzőttel, ha gondosan megfigyeljük a jelenlegi kárhozatos irányt, a melyt csaknem kivétel nélkül követ a nemzedék, a mikor mindenki többnek akar látszani, mint a mennyit a zsebe vagy az esze megenged, a mikor az emberek egymás rovására fújják fel magukat.

Mi mindent nem okoznak az emberek azért hogy nyomorganak és kinlódnak, hogy tűrhetetlenül nehéz a megélhetésük? Hányféle okot hoznak fel erre, kezdve az adótól végig egészen az élelmiszerek megrágulásaig, csak azért, hogy mentegessék fűrdőzásaik eredménytelenségét. A valódi, az igazi ok legtöbb esetben az uraskodás vágya, az urhatnamság átkos szenvedélye, — ezt azonban eltagadják vagy talán meg sem látják.

Pedig nincs ennél veszedelmesebb és

pusztítóbb nyavalya, ami a jólétnek, a vagyon szerzésének a csöndes boldogságnak nagyobb ellensége volna.

Hány tönkre jutott család siratja boldogságát, nyugalmas életét, hány férfiú vesztette már el állását, mindenét, becsületét, hány nő lett boldogtalan vagy könnyelmű, mennyien tévedtek a nem igaz utra, hányan vesztették már eszüket az urhatnamság borzasztó járma miatt.

De ne gondoljuk hogy csak a nagy urakról van itt eme sorokban szó, kik a gyönyörökben virágról-virágra szálva, élvezetet vásárolnak drága pénzükön s ily módon elfeésérlék az öröklött nagy vagyont. Oh nem ezekről szólnak, hiszen a ki elődinek örökét csak mulatozásra tudja felhasználni s nemzetének miben sem hoz hasznót, az megérdemli sorsát.

A munkás ur akar lenni, az iparos a tekintetes ezinnél nem adja alább, a hivatalnok, orvos, ügyvéd megnagyságotlatja magát: a nagyságos urnak a méltóságos cím is kevés és így tovább; mindenki többnek és nagyobbbnak akar látszani, mint a mennyi igazában s úgy akar élni, hogy a körülményei és jövedelmei meg nem engedik.

Itt az a lejtős út, mely a romlásba visz s a melyen ha valaki megindul, csak nagy lelki erővel és becsületérzéssel képes élete folyását jó irányba visszaterelni.

A régmúlt időkben nem adtak annyit a módira, a látszatra, nem akarták az emberek az egész világnak kimutogatni, hogy mi-

jük- mennyijük van a ládafiában. Csöndes boldogságot kerestek a tűzhely körül és találtak is. Mikor a fáradságos napi munka után vagy egy heti munka végeztével a családi körben pihente ki a gondos apa az ő testi törődöttségeit, ott a családban találta fel munkája jutalmát s azt az erőt, a melytől szinte megifjodva lépett ki a munka folytatásához. — most azonban ritka az ilyen ember, mint a fehér holló. Korcsmázni, mulatni- dárídókat csapni, — ez a jelszó járja. Persze, hogy így aztán nem megy jól a dolog, nem pihentek az erők, kevesebb a munkakedv s több az — adósság. A vége pedig a tönkrejutás, inség és nyomoruság.

Ez ellen kell tehát küzdeni. Csak addig nyújtózkodjunk, a meddig takarónk ér, akkor biztosan nyugodt, boldogabb életünk lehet s csöndes megelégedtségben több lesz örömünk, mintha talán esábitóbb, de gonoszabb utakon haladva, az uraskodás szenvedélye kalauzol.

NAPI HIREK.

Erzsébet királyné emléke. Egyre távolodik a nap, a megdöbbenés és a lesújtó szomorúság napja mikor tör járta át szívet a legnemesebb királyasszonynak, de a fájdalom, a veszteség érzése most is elevenen sajog. Nem szűnik a mi gyászunk, csak növekedhetik, mert hiszen most tudjuk, ki volt ő nekünk? Szószólónk, pártfogónk, érdekeink istápolója királyi férje előtt és a magyar nép vigasztalást hintő angyala. Ez volt ő nekünk s ez is most is odafönn, a magasságos ériben, ahova megtért az angyalok közé. Erzsébet napját nemzeti gyászünneppé

— Ugyan menjen! Szilágyi azt állítja, hogy a legsúlyosabb vezércikknél többet nyom a mászálon egy szunyog teste.

A szépirodalmi miniszterem így szól:

— Semmi se ér fel az alkotás gyönyörűségével. Scott Walter egyszer így kiáltott fel: »Ha szép leány kell, írok magamnak egyet.«

— Hja, az Scott Walter volt! Jókai már nem tartotta elegendőnek.

Csak képzeletbeli miniszterek ugyan, de azért mégis megvannak bennük a valóságos miniszterek rossz tulajdonságai s már néhányszor estem áldozatul, annak, hogy egymás rovására törekszenek érvényesülni. Itt van hogy messzebb ne menjek, a »Kis primás« című regényem. Egy helyütt úgy kavargó a mese, hogy egy névtelen merész ifjút nemességre emel I. Mátyás király s minthogy a szituáció, a melyben a jutalmazandó vitézi aktus történik egy most élő nemesi család nevéhez vágná a legjobban, a jelenlevő újságminiszterem, a kinek mindig vannak protegálni való emberei a Nemzeti Kaszinóban és egyebütt is, aki bomlik egy kis aktualitásért, hozzám hajlik azt sugja, vegyem csak bátran az illető, most szereplő család nevét és előnevét, így még sokkal érdekesebb lesz a történet. Ugy is lett. Persze gondoskodtam, hogy legyen hozzá földterület is: úgy egész gavallórosan, egyik folyótól a másikig.

Hát jól van, egyszer csak kapom a levelet az illető család tagjaitól, kik közt egy ma-

Tárcza.

Előszó. *)

Képzletbeli miniszterek.

Közel egy negyed százada szántom már a fehér »kutyanyelveket« mint író és mint hírlapíró. Nem bírom magamat egészen odaadni az egyiknek. Úgy vagyok, mint Apaffy Mihály, kinek kétféle imádságos könyve volt s ha azt látta, hogy siket füleknek beszélt fölfelé az egyikből, a másik vasárnap elővette a másikat.

De vagyunk így többen, az a baj, hogy sokan, egyszer írók, máskor újságírók. Egy része kedvtőlésből, de leginkább azért, mert az egyik civilista nem elegendő. Pedig a két foglalkozás közt nagy a különbség.

Az író a halhatatlanságnak dolgozik, a hírlapíró a holnapi napnak, de a holnapi nap bizonyos, a halhatatlanság bizonytalan. Az író kétségkívül souverain a fantázia birodalmában s alakjai sorsát maga intézi, megházasítja vagy lefejezti őket, a mint neki tetszik, hatalma nagyobb az angol parlamentnél, mert ő fiúból is csinálhat leányt, a hírlapíró ellenben a való életben dolgozik, íti vagy emeli az élő embereket, de egész korlátlanul még se bír a sorsuk-

kal, mert a legmaróbb cikk se törí el a esontját senkinek.

Az újságírónak ingyen jegye van, — a Pegasus. Valóságos király ő, mikor a hátán ül. Csak mikor leszáll róla akkor kicsiny és boldogtalan. De hát minek száll le? Hja, mert kell, mert épen a boldogtalanság az a rét, a hol a lovaska legelni szeret.

Igy folytathatnám a különbségeket a két foglalkozás közt, felsorolhatnám azokat a kedves boldóságokat, a melyekkel a mi feketé kenyerünk körül van citázva, a fejedelmi többest és a különféle praerogatívákat. De minek? Az olvasó már ebből is láthatja, hogy a francziák országára és az ugynevezett »hetedik nagyhatalom« különböző szélességi fok alatt fekszik, elűtő éghajlati viszonyokkal s hogy egy kalamárisból igazítani a kettőt talán sok is egy embernek.

Hát persze sok, de nem lehetetlen. Teringettét, tart az ember magának a két képzeletbeli országára, képzeletbeli minisztereket... ez az egész. Nekem magamnak is két ilyen fiokom van, egy irodalmi és egy újságminiszter. Ezek keresik ki a thémáimat, propositiókat tesznek, intrikálnak nálam egymás ellen, kontrakarrózzák egymást egyik a másiknak a dolgaiba, azonfelül díesérik a szakmájukat.

Az újságminiszterem így szól:

— Nincs nagyobb boldogság, mint súlyos argumentumokkal összerombolni egy hatalmas embert.

*) Almanach az 1900. évre. Szerkeszté Mikszáth Kálmán. Egyetemes Regénytar XV. évfolyam IV—V. kötet. Singer és Wolfner kiadása. Ara diszközésben 1 frt.

magasztosította föl a kegyelet, a mi emlékgondolat, érzés a szívekben és lelkekben összegyűlemlétt, mind Erzsébet királynét illette, a megdicsőült fejedelmasszonyt. Az egész országban és Verseczen is áhitattal idézték vissza ama szomorú szeptemberi napot, mely nap óta most mult el tizenharmadik hónap.

A magyar kir. állami főreáliskolában délelőtt 10 órakor nagy közönség jelenlétében megható, kegyeletes gyászünnepély tartatott. Bekezdőül az ifjúsági vegyeskar énekelt szép harmóniával megható gyászdalt majd pedig Dr. Szűcs József főreáliskolai tanár mondott megkapó elokvenciával emlékbeszédet ezután három szavaltat következett, még pedig: Mihály Lajos VIII. o. t. Pósa Lajosnak a »Gödöllői erdő« című költeményét, Elekes Pál VIII. o. t. Garai szent Erzsébetét; Geller Kálmán II. o. t. »A királyné álma« című költeményt szavalták helyes hanghordozással és értelmesen. A vegyes kar gyászéneke után az ifjúsági zenekar adta elő Gerdecz Tivadar VII. o. t. tanuló vezetése mellett Bethoven egyik brükszöp gyászindulóját.

A tisztelendő nővérek vezetésére bízott *községi polgári leányiskolában* az ünnepély a következő program szerint folyt le, »Gyászdal« Egressy-től »Emlékbeszéd«, főt. Ambrus A. hittanártól »Erzsébet királyné« Erdélyi Z.-től, szav. Mihálik D. és Gajdoss A. II. oszt. tan. »Zsoltár« Mendelssohntól. (Enek) »Erzsébet királyné és a virágok« Sas E.-től, szav. Futó M. Kleszky A. Schossberger A. Paletta G. Krenn P. és Mencer M. I. oszt. tan. »A magyar nemzet főhása« Büttner L.-től, előadják Lipták J. III. oszt. tan. »Hymnus« Köleseytől.

A Mayering-féle leánynevelő intézet, melytől a vallás- és közoktatásügyi Miniszterium ez évben kintűnető segélyben részesített, f. é. november 20-án d. e. 10 órakor O. Felső Erzsébet királyné emlékére gyászünnepélyt rendezett. Az ünnepélyen számos vendég: szüle, iskolabarát, jelent meg. Az ünnepi emlékbeszédet Dékány Lajos, főreáliskolánk és ezen intézett óraadó tanára tartotta, ékes szavakban esetelvében benne Magyarország nagyasszonyát azon nevezetes életmozgatait, melyek mély hatást keltettek úgy a község, mint a serdülő leánynevelő-eknél. Az izlésesen összeállított műsor többi száma is — a növendékek ének-, zene- és szavaltati előadása — fényesen sikerült.

A *községi elemi fiu- és leány-népiskolában* az egyes osztályokban a tanítók fejtegették a nap jelentőségét, épen úgy a Gerő-féle magán elemi iskolában is.

Kinevezés. A magy. kir. pénzügyminiszter Károly Károly temesvári pénzügyigazgatóság díjnyelvével ideiglenes minőségű segélydíjas m. kir. pénzügyi számgyakornokká nevezte ki a temes-

vári udvari tisztviselő és egy igen kiváló poli-
tikus is van. Irják, hogy már ők is hallottak valahán harangozni a családnak e diesteljes ere-
detéről sőt több mint félszázad óta kutatják, ker-
getik az erre vonatkozó kútfőket, adatokat, a
melyek ime szerencsésen napfényre kerültek a
penész alul. — de már most valljam meg stante
pede, hennan vettem-

Feleltem aztán a következőket:
»Tisztelt barátom! Ezt a nemességet nem
E. Matyas adta nektek hanem én. Legyetek
azonban teljesen megnyugodva, mert körülbelül
egyen annyit ér, mint a többi családi legendák.
Egyébim maradtam stb.«

Megoldanom sem kell, hogy az egész csalá-
d megnehezített rám és én keserű szívvel ha-
tamodtam el, hogy többé nem adományozok ne-
mességét.

Hát éppen ez az, erre jó kétféle foglalko-
zás, egyházi az egyikben rövidség éri az embert,
másikban meg a másikba. Nyomban ez esetre,
Egyszerűségi ujságreportot irtam Nagy András-
nak, aki huszszor forintos alapítványt tett Hód-
mező-Vásárhelyen. Elujságoltam, hogy az öreg
nagyapamézi kutra szánta a pénzt, legyen a vá-
rosnak egészséges ivóvíze. Nem halgattam el,
hogy egy darabig habozott, mert egy két oda-
való ur váltig azt tanácsolta: neveltessék inkább
az ősszeg kamataiból idők végeiglen egy szegény
tanuló fiu, ez az igazi halhatatlanság, mert min-
dig lesz valaki Hódmező-Vásárhelyen, Akí áll-
ja a Nagy András porait, neki köszönvén tudomá-
nyat.

Hát a mint írom, írom, egyszer csak
megfogta a kezemet, szinte akaratom ellen s
viszi tovább penástul a papíron a pernahajder

vári m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt
számvevőséghez.

Arany lakadalom. Idősebb Fuchs János
helybeli tekintélyes kereskedő és a téglagyár
részvénytársaság igazgatója, általános tiszteletnek
örvendő polgártársunk a mult hetfőn ünnepelte
meg nejevel szül. Gori Katalinnal arany laka-
dalmát. A ritka ünnepély minden nagyobb fel-
tűnés nélkül szűkebb családi körben folyt le.
A róm. kath. templomban főtisztelendő Geiger
s. lelkész intézett az öreg házaspárhoz meg-
ható beszédet. Mi is melegen gratulálunk az
arany lakadalmat megért tisztas házaspárnak-

**Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő
egyesületének választmánya** a mult szerdán dél-
után Dr. Seemayer K. elnöklete alatt a magyar
királyi állami főreáliskola tanácskozó termében
gyűlést tartott, melynek legfontosabb tárgyát
Bokody szinagazgató kérvényének tárgyalása ké-
pezte. Bokody hosszabb beadványában, melyben
visszatekint oraviczai és fehértemplomi működésére is, és melyben eddigi verseczi bevételei
és kiadásairól számot ad, azt jelenti, hogy mű-
ködése 986 frt. delicizittel jár, kéri a választ-
mányt, hogy szorult helyzetében valamiképen
segíteni és a 200 frt. segélyt kiutalványozni
kegyeskedjék. A választmány tekintettel azon
körülményre, hogy a lugosi színházépítés miatt
a társulat az egyleti évben már másodsor ford-
ult meg városunkban és ez idén eddigelé már
több mint 1200 koronát kapott az egyesülettől,
tekintettel továbbá arra is, hogy a jelen színi
évadban már 200 forint gyámolítást adott, végül
hogy az egylet évi delicizitje épen a színészet
gyámolítása miatt már jelenleg is meghaladja
a 600 koronát — az igazgató által kért 400 ko-
rona segélyt egyleti pénzügyeinek teljes me-
grongálása nélkül meg nem adhatja, hanem mel-
tányvólva az igazgató beadványában felsoroltakat
indokolt kérvényt terjeszt föl a m. kir. belügy-
miniszteriumhoz, melyben a társulat gyámolít-
hatására segélyt kér. Egyben azt is kimondja,
hogy társadalmi uton minden tőle telhetőt el-
követ arra nézve, hogy a jelen színi évadnak
még hátralevő részében a közönség az előadá-
sokat mentől tömegesebben látogassa. A magy.
kir. állami főreáliskola segítő egyesületének a
szegény tanulóknak ingyen tankönyvekkel való
ellátására 120 kor. összegét szavaz meg az
egyesület. Braun Frigyes pénztáros jelentéséből
főlemlítjük következő adatokat: Az 1898-iki
egyleti év végén maradt az egyleti pénztárban
7221 kor. 22 fillér, adomány címen befolyt
50 kor., tagsági díj címen 378 kor., első félévi
tőkekamat 162 kor. 60 fillér. Versecz várostól
iskolai könyvekre 120 kor., összesen 7930 kor.
32 fillér. Kiadások: Bokody Antal delvidéki
színházi igazgatónak 744 kor., Kirchner J. E.
özvegyének nyomtatványok, könyvkötői munká-
latok, postabélyeg és íróai anyagok és szerekre

szépirodalmi miniszterem, aki szereti a színes
mondatokat és nem törődik a száraz tényekkel
— s folydogál az írás következőképen:

»No, szép volna ez is. — jegyzi meg
Nagy András uram — majd alszunk rá egyet.

Másnap reggel volt a közgyűlés, a melyen
az adományt kellett bejelenteni, kérdezi a vá-
rosház kapujában a tanácsló urak egyike:

— No, mire határozta magát kegyelmed?
Nagy András uram röstelkedve vonogatta
a vállát.

—Hát csak mégis úgy gondoltuk meg az
anyjukommal, tekintetes uram, hogy a tudomány
már sok fejet megzavart, de a tiszta víz még
egyet sem.«

Igy jelent meg e riport, de lett is miatta nagy
háboruság a hatalmas paraszt Londonban, maga
Nagy András uram cáfoló levelet íratott, sőt
még a városi közgyűlésen is megfordult a cri-
men laesae Nagy Andrásiensis; szónokok kel-
tek fel, akik nagy eloquentiával demonstráltak,
hogy nem hazafias dolog ilyeneket imputálni
Nagy Andrásnak aki ezt, okosember léte-re so-
hasem mondhatta.

Képzeltétek boszankodásomat! Hát van
igazság a világon? Én egy kis jou-jout, egy
drága kövecskét teszek az öreg nyelvére, holott
a Ciceroé alatt is csak közönséges kavics volt
s ime kigyót, békát kiált tőle egy egész város.
No, nem is irok én hamar ujságcsikket! Volt
néhány mesevázlatom, a miket a megboldogult
Grünwald Béla hagyott rám, keserűség földjé-
ben fogamzott kender, a melyekből nekem os-
torokat kellett volna fonnom a magyar demok-
raták ellen. [Hanem én csak ingecskeket szőttem
rájuk e kenderből.]

168 kor. 86 fillér, Buday József m. kir. főreál-
iskolai igazgatónak nyugtájára a m. kir. főreál-
iskolai növendék jutalmazására 50 kor., Dr. See-
mayer Károly egyleti elnök nyugtájára 1899.
évi színházi segély címen 408 kor., Horváth
Pál egyleti szolgának járandóságai címen 100
kor. 86 fillér, összesen 1472 kor. 72 fillér. A
bevételből levonva a kiadást, maradt 6476 kor.
60 fillér. Ez összegből van a polgári taka-
rékpenztárban 6300 kor. 90 fillér, az egyleti
penztárban 156 kor. 10 fillér.

Jegyzőválasztás. Vljakovácson Berich V.
nagysemlaki segédjegyzőt választották meg jegy-
zővé.

A verseczi izr. nőegylet megdicsőült Erzsé-
bet királynő emléket az egyesület kebelében is
megörökítendő, elhatározta, hogy a szegény is-
kolás gyermekek felruházása minden évben Er-
zsébet napján foganosítások. Ezen kegyeletes
határozat kivételében a szegény iskolás gyerme-
kek felruházása ünnepélyesen f. é. november
hó 19-én az izr. hitközég tanácstermében tartat-
ott meg. Az ünnepélyen Dr. Sidon Adolf fő-
rabbi kegyeletes szavakban megemlékezvén meg-
dicsőült királynénkről, kinek nevét számos em-
lékszobor, mauzoleum fogja megörökíteni, de
maradandóbb minden éreznél és márványnál
ezen emberbaráti intézmény, mely hazánk nem-
tőjének és védangyalának dícső nevével kapeso-
latosan a szenvedő emberiség segélyezésére lé-
tesítettett. Ezután Gerő vilmos hitoktató a gyer-
mekek köszönetét tolmácsolta, beszédében a gyer-
mekek figyelmét arra hívta fel, hogy pályájuk-
kon a vallás és haza mindenha ikerfogalom-
ként lebegjen szemek előtt. A midőn még az
egyesület választmánya a gyermekeket gazdag
uzsonnával ellátta az ünnepély véget ért.

Jutalomjáték. Takács Mariskának, szin-
társulatunk ezen legjobb és legrokonszenvesebb
tagjának jutalomjátéka kedden lesz, midőn
»Nagyás hóhortjai« kerül színre. A jutalma-
zandót, ki művészi játékaival oly sok kellemes
órát szerzett, ajánljuk a közönség becses párt-
fogásába.

Vadászrak felavatása. A verseczi vadász-
társulat az ugynevezett »Eichelober« erdő-
részben a mult vasárnap nagyobb számu hono-
rator és vadász jelentéttében avatta fel új
vadászházát. Ez alkalommal a kedélyes lako-
mánál tosztokban sem volt hiány.

Botrányok egy egyházmegyei ülésen cím
alatt a napilapok, köztük a »Dél. Közlöny«
következőkben emlékeznek meg arról a kínos
inezidensről, melyek városunkban a görög keleti
egyházmegyei gyűlésen játszódtak: »A verseczi
gör. kel. szerb egyházmegye vasárnapi ülésén,
melyen Zmejanovic Gábor püspök elnökölt,
botrányos jelenetek játszódtak le. Az ülés nap-
rendjén a többi között a Vojlovicza kolostor
tulajdonát képezett 920 lánz föld eladása is

Az egyik beszélyben, a hol maga a hős
különbön költött alak, költött névvel, költött
eselekményekkel inkább csak mellékesen, szin-
gyanánt, megint kiesszik a tollamból egy igazi
név. Egy felvidéken virágzó jó család ősenek a
század elején, I. Ferenc alatt, alispánkodó Pál
urnak a neve.

Mindössze annyit irtam e Párról, hogy egy
gyémánt gyűrűt viselt, mely, midőn a bécsi ud-
vari színház egyik páholyában ülne és tapsolna
vibráló fényével bántja a vele szemben ülő Lu-
dovika császárné szemét, ki is azt üzeni (persze
Pál ur előadása szerint) a hpmesterétől, hogy
szépen kéreti a tekintetes urat legyen szives a
gyűrűje követ befelé fordítani.

Ez volt az egész. Ez a kis burleszk a gyű-
rűvel. Egy betűvel sem több. S ime a merre
csak laktak Pál urnak maradékai Nógrádból,
Gömörből, megszóltak sorjában nagy aprehen-
sive, hogy az őstüket gúnyolom, meg van cáfolva,
hogy az egész gyűrű, légből kapott kohlomány,
az öreg ur soha nem is volt Bécsben vagy pe-
dig kíváncsian, hogy hiteless-e valóban a leírt je-
lenet? (Feleltem is egyiknek tréfásan: »Nekem
maga Ludovika császárné beszélt.«)

De hogy még teljesebb legyen bűnhődésem
megjelent nálam egy uri ember a családból s
kivánta, nyilatkoztatnám ki nyilvánosan az adat
alaptalanságát. Próbáltam mentetetőzni:

— De ez nem történelem, uram engedje
meg. Én mindössze egy szép gyűrűt huztam fel
a fantáziámmal az ön nagyapja ujjára; ez csak
nem nagy vétek s ez is úgy van előadva, hogy
nem vehető komolyknak. Azért van ott zárjelben:
»Pál ur előadása szerint.«

— Annál rosszabb, mert ha maga nagy

szerepelt s Jovánovics Pál pancsovai képviselő a vojloviczeai földbirtok eladása körül inkorrekttséget lobbantott Zmejánovics püspök szemére. Ugyanis Rada Frigyes pancsovai lakos 15.000 forintot ígért a kolostor birtokáért, melyet azonban 12.000 firtért adott oda Milutinovics V. N. pancsovai kereskedőnek. Hogy miért? — kérdezte Jovánovics — annak Zmejánovics püspök a megmondhatója. Zmejánovics püspök nagy haragra lobbant a gyanúsításra, melyet iudignációval utasított vissza. Fölpattant helyéről s »Ki velet!» »Ki kell dobni!» s egyéb szavakat vágott a vádaskodó Jovánovics felé. A püspök szavaira Jovánovics és társai ugyancsak éktelen kifakadásokra ragadtatták magukat, minek következtében Zmejánovics fölfüggesztette az ülést, melyet előzőleg Jovánovics elhagyott volt. Zmejánovics püspök egy óra mulva újra megnyitotta az ülést s sajnálatát fejezte ki a történet fölött, egyuttal késznek nyilatkozott Jovánovics Pálnak megbocsátani, ha az ő tőle bocsánatot kér; ellenkező esetben nem fog többé azokon az üléseken elnökölni, melyeken Jovánovics megjelenik. Minthogy Jovánovicsnak nem engedték meg társai, hogy megalázva magát bocsánatot kérjen, a szerbség körében általános feltűnést kellett úgy egyelőre nem nyert befejezést.

Nemzeti színészet. A múlt héten nem járt olyan jó idő színtársulatunkra, mint a melyre az intézők és az igazgató számítottak. Az érdeklődés egy kicsit megcsappant, a minék azon kívül, hogy minden áldott nap van előadás, s a közönség nagyjából csak egy és ugyanaz marad, — az is az oka, hogy a hirdetés műsort nem tartotta be a társulat s ez a körülmény sok zúgolódásra adott alkalmat. Nem helyesen cselekedte az igazgató, hogy a »Sulamith« 3-ik előadását ismét bérletben adta másodsor. Ilyen eljárással elriasztja a bérlettel a közönséget s csak megnehezíti azok dolgát, a kik a biztosított bérlet gyűjtésével foglalkoznak, s kik a társulat existenciájáért annyit fáradsnak. Ujdonság, vagy legalább oly darabok, melyeket először láttunk Verseczen, több került színpadra, ezek azonban csak részben elégtették ki a közönséget.

Hetfőn Gerő »Felhőszakadás« a meglehető hidegen hagyta a közönséget. A mondva esmált népszínműnek nagyon kevés a belső értéke — olyan gyári munka, reá huzva a régi kaptúra. A szereplők mindent megtettek különben, hogy megmentsék a darabot, de sok jókarukat sem használt. A főbb szerepeket Szilágyi (kitűnő alakítás), Rajesányi, Farkas és Takács Mariska látták el. E helyen fel kell említenünk, hogy Rajesányi bár igen jó énekes minden zsánerben használható színész, de sokszor annyira elragadja a heve, hogy szinte komikusá válik, hogy úgy mondjuk »dühös mozdulataival, túlzott gesztikulációjával. Ha egy-egy kicsit mérsékelné magát, nagy előnyére szolgálna.

Keddén »Nap és Hold«. Ezen operettet már többször láttuk Verseczen, s a Zeh-féle kis színházban Ligeti és néhai Fejes Lidi idejében nagyobb sikert aratott mint most. Daczára hogy Reviczky, Bándi, Takács a társulat vonzó női alakjai, s daczára hogy Rajesányi, Boda, Szilágyi, Farkas ugyancsak kitették magukért, a női kar pedig »jól festett« a szűk trükkokban, az előadás nem igen meglejtette fel a közönséget. A zenekar sem volt teljes, zongorával kellett segíteni.

Szerdán a 16-ik bérletben »A kaméliás hölgy« Dumas ezen híres színművét adták a közönség élénk ér-

atyám állítja, annál jobban hiszi a rokonság.

— Hát aztán ha hiszi is?

De már erre felpattant az én látogatóm és az üstökébe kapott.

— Ej uram, az én apám osztotta fel a hagyatékot és a maradékainak is a szemére hányhatnánk a mellékágak, hogy az elítelt drága gyűrű az én ágamban kallódott el.

... Gondolhatják, hogy ez az eset is mélyen bántott és most már beláttam a gyökeres intézkedések szükségét. Rögtön behittam a két miniszteremet, elmondtam nekik a feutebbi három esetet.

— Lássák az urak, önök nekem sok bajt csináltak azzal, hogy egyik a másiknak a esortjába beleszólt és én aztán összekeverem a dolgokat. Vegyék tekintetbe, hogy csak olyan eseteket hoztam most föl, a hol mi adtunk valamit az embernek, de hátha olyan esetekre gondolok, a hol elveszünk valamit az emberektől? Ez, uraim egyenesen a forradalomra vezetne én ellémem.

Ezeket előre boesájtvá szigoruan meghagyattam, hogy ezentul, mikor az egyik miniszter nálam van kihalgatáson, a másik ne merje az orrát beütini a kabinetbe.

Ök maguk is helyeslelték ezt (a minthogy ök még soha sem helytelenítettek semmit) s ki-mondtuk közös egyetértéssel a következő rendszabályt:

hogy költött dolgokhoz a regényben nem szabad élő embereket állítani;

s hogy élő embereket az újságokban nem szabad költött dolgokra feltűzdelni

Mikszáth Kálmán.

deklódése mellett. Bokodnyé oly ritka művészi ambícióval, mely drámai erővel játszotta, hogy a közönséget teljesen elragadta. Csinos és izléses toaletjei különösen a nőknek igen tetszettek, az utolsó meghalási jelenet különösen nagy hatást tett. Bokody mint az öreg Duval, Boda, Heltai, Ernye, Rajesányi és Takács Mariska összevágó játékkal biztosították az est sikerét. Kár, hogy a közönség nem jelent meg oly számmal, mint minőt az előadás megérdemelt volna. Az előadást megnézte a délvideki színi szövetséget elnöke Pogány Krassó-Szörény vármegyei főispán is.

Csütörtökön Reviczky Etelnek, a társulat kedvelt primadonnájának jutalomjátékául a »Falu rosszá« adták a hirdett »Nebánsvirág« helyett. A jutalmazandó tisztelőtől pompás virágcsokrot kapott. Tóth Ede remeke, daczára annak, hogy már annyira ismeri a közönség, most is igen élvezetes és kedves estét szerzett. Reviczky, Rajesányi igen jól énekeltek, kedves alakítást nyújtott Bánfalvi Etelka, ki ha így halad, igen szép jövőnek néz elébe. Jászai pompás menyecske volt, hanem Szilágyi »Gonosz«-ánál bizony sokszor láttunk jobbat, úgy látszott, hogy nem nagy kedvvel látta el szerepét.

Pénteken »Aranyhalak« Schönthan és Kadelburg ezen művét, melyet Feleki jó magyarsággal fordított — először adták városunkban. Hogy ezen társalgási darab unalmassá ne váljék, nagyon kell igyekezni a színésznek, hogy eltalálja a helyes hangot. A szereplők ezen kívánalomnak igyekeztek is megfelelni és az előadás teljesen kiégitő volt. Takács M. kedves szerepében ismét remekelt. Toaletjei igen szépek voltak. Mezei Gizella játéka is a legnagyobb elismeréssel kell megemlékeznünk. Farkas (ezredes) Ernye, Jászai teljesen beváltak. Sok tapsot arattak Heltai és Szalóki is. E két derék színész ritkábban lép fel vagy csak jelentéktelen szerepekben, pedig mindketten megérdemelnék jobb szerepkört. Heltait elfoglalja a rendezőség, Szalókit a titkárság.

Ismét egy új egyesület városunkban. Régi igazság az, hogy városunk az egyesületek és különböző »Vereim«-ok Mekkája. Azt bizonyítja azon körülmény is, hogy a múlt napokban alakult meg a hetedik dalos kör, még pedig szerb iparosok dalos köre ezim alatt. Az új egyesületnek, mely első mulását a múlt vasárnapon tartotta meg a szőlővenyige helyiségeiben már eddig is husz működő rendes tagja van és a tagok száma valószínűleg még növekedni is fog. Az új dalegyesület tagjaival együtt városunkban az összes többi daloskörök tagjaival egyetemben több mint két száz férfi és száznál több női énekes van, kik egyre másra rendezkedik a multságokat, melyekben a jövő farsangban ezek szerint nem lesz hiányosság.

„Haragszik a Srpsztvo“ Szabad-e ennek lenni cím alatt a következőket írja múlt vasárnap számában. Szent Demeter napján eltemetett az állami főiskola tanulója Mladonovics László, a temetésen a tanári testület és tanuló ifjuság teljes számban részt vett. Ez alkalommal a tanulók Dr. Szörényi tanár vezetésével magyar gyászadalokat énekeltek. Malusev János lelkész ur előzetes engedélyvel. Mi nem vádoljuk a tanári kart, hogy nem ismeri egyházunk azon szabályzatát, mely szerint mást mint egyházi énekeket énekelni nem szabad. (??) A római katolikusoknál a világi dalok éneklése meg van engedve, hanem minálunk az egyházi énekeken kívül nem szabad más dalnak éneklését megengedni (?) kivált oly nyelven, mely nem egyházunk nyelve is. Nő Malusev ur más véleményen van, neki nem tűnik szemébe, hogy egy világi dalt nem egyházi nyelven egy rendes szertartás alkalmával énekelnek, Malusev ur igen jól tudja, hogy Stojanovics Sándor mint fehértemplomi esperes megtiltotta az ottani gymnaziumi ifjuságnak hogy világi dalt énekeljenek az ottani igazhítt temetésben. Had énekeljenek azon urak ma a temetésben, holnap fognak a templomba jönni a nevezett urak és holmi szózat és himnust stbit fognak énekelni. Szabad-e ennek lenni? Hát nem itéltük mi el az oly eljárást pár év előtt Deszkén és és Gajtasollon? Hát nem volt Gavrilovits Józsa papnak e miatt kellemetlensége a szegedi esküdtsek előtt? No ne higgye Malusev ur, hogy ez tőlünk sovonizmus, megjegyezzük csak azt, hogy a római kuria szertartási ügyben semmi fele újítást behozni nem akar. Midőn egy egyesült (unit) magyarok az orosz-szlóven szertartás helyett a magyart kérték azt nem engedélyezték. Ime ezen curia nem engedi a katolikus szlóvenoknak. A mi szent sinodunk nem engedi a világiaknak előzetes cenzura nélkül a templomban és temetőbeni szonoklatot! És ön Malusev ur elfelejti kötelességét és megengedi, hogy világi éneket az igazhítt temetőn és azt magyar nyelven, tehát nem az egyház nyelvében énekeljenek! Az nagy mulasztás, melyet megengedni nem volt szabad, mert ő, tudja hogy az ily kérelem már Fehértemplomban és itt Verseczen is elutasított! miért nem utasította az illetőket, hogy a szentszéktől kérjék a engedélyt. Ez egy főkérdés, és nem csekélység és nem esik az ön hatáskörébe, hogy ön határozzon. — És önért fut-

kostunk, hogy verseczi lelkész legyen, tehát nem kellene holmi ajánlatokért kötelességét mulasztani (szó szerint rosra felhasználni.) — Felhívjuk tehát az itteni esperesi hivatalt hogy ezen esetről jelentést tegyen a tisztelendő szentszéknak, és a szentszék ezen ügyben úgy járjon el, mint azt kötelessége kívánja. — Ugyanis felhívjuk a szentszéki ügyészt, hogy indítványát elodázás nélkül tegye meg, mert itt hitünk szertartásának tisztasága forog kérdésben. — Legmélyebb meggyőződésünk, hogy nemzeti egyházunk karakterét nem szabad kérdésessé tenni, mert holnap, vagy holnapután jöhetnek 10-en és kérhetik hogy engedtessek meg a liturgiát német, vagy magyar nyelven énekelni. — »Majd meglátjuk, mit fognak az erre hivatottak tenni.« — A mi megjegyzésünk a fentebbiekre csak az, hogy kár a »Srpsztvo«-nak a »hymnus és szózat« ellen tiltakozni, bizony okosabban és hazafiasabban cselekednének ha azokat énekelnék a »Gott erhalte« helyett, hiszen az se egyházi ének.

Megkerült az eltávoított német feliratu tabla. A városi parkban lévő Erzsébet szobor német feliratu tábláját tudvalevőleg a leleplezést követő éjjel eltávoították ismeretlen tettesek. A tabla most előkerült, a mennyiben az ismeretlen tettesek Erzsébet napjának éjszakáján az érc táblát oda helyezték Enezmann L. parkegyesületi elnök kapujára, ki azt reggel megtalálta. A híres táblát, melynek ügye széles nagy Magyarországon oly nagy felháborodást keltett, most el lehet helyezni a jövő nemzedéknek okulás képpen a városi muzeumba.

Rövid hírek. A verseczi iparosok dalos szövetsége december hó 9-én rendezi III-ik rendes kötelező hangversenyét a »Szőlővenyige« helyiségeiben.

Lopás. A múlt keddre virradóra ismeretlen tettesek betörték Tomics Száva vendéglőjébe és feltörvén a pénzes fiókot elloptak két tula ezüst órá, egy ezüst dohány szelenczét és 60 70 frt. készpénzt.

Felolvasás. Waldherr József állami főreál. isk. tanár ma vasárnap este az iparosok olvasó és önképző köré-ben felolvasást fog tartani. Ugyanczen alkalommal a fehértemplom-munkás önképző egylet Andrekovits József elnök vezetése mellett nagyobb deputációval vörz részt a felolvasó estén.

A pestis Portugallban és a Volga mentén megállapítván, a nmélt. m. kir. belügyminiszter 112.391 VI-a számú körrendelete értelmében mindenki köteles a tudomására jutó pestis vagy pestisgyanus betegedési eseteket a rendőrkapitányságnál haladéktalanul bejelenteni, mert elmulasztás esetén az 1876. évi XIV t. cz. 7. §-ában illetve az 1879. évi XL t. cz. 99. §-ának 2-bekezdésében kiszabott szigorú büntetések fognak alkalmaztatni.

A Horgony Pain-Expeller igaz. népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több min 27 év óta mindig készletemben van. Hátfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvényél, esznál stb.-nél a Horgony Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnál, minő: a kolera, hányóhasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszér jó eredménynyel használatot bedörzsöléséknél az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr., és 1 frt. üvegenkénti árban a legfőbb gyógyszerárban készletemben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony Pain-Liniment« kérendő és a »Horgony« védjegyére kérünk figyelni.

Jótekonyczélú államsorsjáték. Mint az előző években, ez idén is nagy jótekonyczélú államsorsjáték rendeztek. Ezen sorsjáték tiszta nyerevényekben következő jótekonyczélú intézmények részesednek: 1. A vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árvái részére létesítendő alap. 2. A sárvári közorház. 3. A katolikus tanoncokat védő egyesület. 4. A budapesti V. kerületi népkönyha. 5. A Paulai Szt-Vinczétől neveztt irlalmaz nének vezetésé e bizott ó-budai tan- és nevelő intézet. 6. A fehér kereszt országos belenzház egyesület. 7. A Zengő városi közorház. 8. A kassai Manna Akadémika. 9. A budapesti Tabitha egyesület. 10. A magyar vörös kereszt egylet kolozsvári fiókja a jövedelem 1/10—1/10 részében. A játékrer nagyon kedvező esélyekkel kecyeztet, a főnyeremén 150.000 korona az összes nyerevények 365.000 koronára rugnak. Sorsjegyek á 2 ftréti káphatok minden adó- és ső hivatalnál, a legfőbb postahivatal és cohánytözsdeben. A huzás f. é. december hó 30-án történik.

Olcsó Könyvtár. Nincs a magyar gyűjteményes vállatok közt egy sem, mely népszerűsége vetekednék a Gulai Pál szerkesztette Olcsó Könyvtár-ról. Ezek a kitűnően megválogatott, csinos nyomású füzetek fölelelik a világi irodalom és hazai litteratura egész gazdag körét. Új számai ékesen tanuskodnak arról. Klaszikusaink közül Tompa Mihályt vezet be a vállalat. Népregéivel és »Regével« melyek tudvalevőleg mezdíták a negyvenes évek nép-nemzeti irodalmának fényes so szakát. Vörösmarty, a Cserhalom-mal szerepel Tinódy Sebestyén verses krónikája Budai Aliba-a históriája költő érték szempontjából lantos krónikásunk legjobb munkája, melyhez Szilágyi Áron, irt magyarázó jegyzeteket. Egy igen kedves népszínmű. Berezik Árpád Postás Klarija fölt be egy kettős

füzetet, míg a modern német dámairodalmat Sudermann Keresztelő János-a képviselői Váradi Antal jeles fordításában, Sophokles örökség tragédiájának a Trachisi nőknek fordítását Csiky Gergely avatott tollából kapjuk. Berzevicsy Albert, a szabad Lyceumban előadott népszerű értekezéseit adja közre a Parlamentekről című füzet míg Wertheimer Ede Az 1811/12-iai magyar országgyűlést tárgyalja, nemzeti főrekvések és első nevezetes küzdőterét. Az Olcsó könyvtár egyes száma 10 kr. és méltán megérdemli azt a népszerűséget, melyben immár negyedszázada hogy része van.

Nyilttér.

Báli selyem

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen a hához szállítva — mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyára (cs és k. udvari szállító) **Zürichben.** Magyar levelezés Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Gyökeres és sima szőlővessző-eladás.

Nagyságos Kassel Zsigmond úr Nagyszredistyei szőlőtelepéről, a következő gyökeres és sima szőlővessző eladó: Turmind Fehérszazsla Olosz sirling Kreaezer Nagyburgundi Oportó és vegyes csemege fajok.

A gyökeres vesszők kétvések örökös peronospora és jégveréstől mentesek, fajtiszták. Ára a gyökereseknek helyben átvéve ezre 8 frt, a sima 3 frt.

Bővebb felvilágosítást a **gazdasági intézőségről** Nagyszredistyén nyerhető.

10.159. szám. — 1899.

Hirdetmény.

Ezennel közhíré tétetik, hogy mindazok, akik az 1900. évi újoncz állításra mint 1.-ső, 2.-ik, 3.-ik korosztálybeliek vannak felhiva vagyis akik az 1879. 1878. és 1877-ik években születtek, kötelezve vannak a városi katonai ügyosztálynál az összeírási jegyzékbe leendő felvétele végett a nélkül hogy külön szóbeli vagy írásbeli felszólítást várnának és tekintet nélkül arra, vajjon verseczi illetőségűek-e vagy sem, legkésőbb november hó végéig személyesen megjelenni, vagy írásban jelentkezni, mert ellenesetben a mulasztás hátrányos következményeit a védtörvény 35-ik §-a szerint maguknak tulajdoníthatják.

Versecz város tanácsának 1899. évi szeptember hó 19-én tartott üléséből.

Polgármester szabadságon:

Weifert Károly, főjegyző.

Versecz thjf. város tanácsától.

11622. szám — 1899.

Pályázat.

Versecs város törvényhatóságánál az évi 600 frt fizetéssel javadalmazott gépészi állás ki-nevezés utján élethossziglan betöltendő.

Ezen állást csak oly egyén nyerheti el, aki magyar honpolgár, a 40. életévet még túl nem haladta és stabilgépészi bizonyítványt tud felmutatni.

Az eddigi gyakorlatot és a nyelvismeretet is kimutató pályázati kérvények legkésőbb f. é. december hó 15-éig Versecz város polgármesteri hivatalához benyújtandók.

Versecczen 1899. évi november hó 10.-én.

Seemayer.

kir. tanácsos, polgármester.

11892. sz. — 1899.

Felhívás.

A védtörvényi utasítás I. Rész 80. §. 6. pontja értelmében felhivatnak az alábbi 1863. évben született állításköteles szökevények, miszerint a sorozó bizottság elé való vezetése végett mielőbb, de legkésőbb f. é. december

hó 31-ig a katonai ügyosztálynál jelentkezzenek. **Sergian Jovan, Schäffer Ferencz, Dimitrievits Constantin, Csesnák Mátyás, Georgievics György, Gáspár József, Krizek Ferencz, Kaldarasch Marko, Leschits Velimir, Radeschi János, Mihaj Péter, Paliga István, Popa Svetozár, Stefan István, Szvetkov István.**

Versecczen, 1899. évi november hó 18-án.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.

Világhírű, rendkívül jó hatású háziszor bedörzsölés által, meghűléses esetekben: **csúz, közvény és fűlszakgatásnál, hurutos szembajoknál, toroklobnál, difteritisznél, fogfájásnál migrain, hajhullás és lábizzadás ellen Gyűrő-gyógymódra** (massage) orvosi tekintélyek által ajánlott kiváló szer. **Használati utasítás,** melyben minden egyes baj ellen miként alkalmazása e szernek részletesen le van írva, minden üveghöz mellékelve van.

Gyártási hely Budapest.

Kapható minden fűszerkereskedésében és gyógyszerertárban Számos elismerő levél a világ minden részéből.

Mariazelli Gyomor-cseppek

nagyszerűen működik a **Gyomor minden betegségénél** egy régi, kipróbált nélkülözhetetlen házi és népgyógyszer

az étvágytalanság, gyomorgyengeség, nehéz lélegzetvétel, savanyu hűfőgés, kolika, gyomorégés, tulságos nyálkaelválasztás, sárgaság, undorhányás, göröcsök és szorulás ellen.

Főfájásnál, a gyomor megterhelésénél (étellel, itallal) **gillsza és májbetegségénél** kipróbált gyógyszer. Ezen felettebbi betegségekénél a **Mariazelli cseppeket** évek óta sikerrel használják, melyről sok száz bizonyítvány kezeskedik. Egy üveg ára használati utasítással 40 kr. Duplaüveg, 70 kr. központi raktár

Brady Károly, gyógyszerertár a Magyar Királyi Kapható minden gyógyszerertárban.

Fő raktár: **Török József,** gyógyszerertárban Budapest raktár: **Török József,** VI. Királyuteza 12 sz.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

• Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszor ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazták köszvények, csúznál, tagzsággatásnál és meglüeknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem **igazi népszerű háziszor,** melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; fő raktár: **Török József** gyógyszerertárban Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni,** az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT cs. és kir. udvari szállítók.

Hirdetmény.

Ö. cs. és apostoli királyi Felségének legfelső elhatározása alapján ezennel megkezdetik

a XXI-ik magyar királyi államsorsjáték

rendezése, melynek remélhető, tiszta jövedelem: következő **közhasznú és jótékonycélokra** fog fordítani 1. A vagyontalan állami tisztviselőközvegyei és árvái segélyezésére szánt alap 2. A sárvári közkórház 3. A katolikus tanonczokat védő egyesület. 4. A budapesti V. kerületi népkonyha. 5. A Paulai Szt-Vinczéről nevezett irgalmas nénék vezetésére bizott ó-budai tan- és nevelőintézet. 6. A fehér kereszt országos lelencház egyesület. 7. Zengvárosi közkórház. 8. A kassai Mensa Akadémika 9. A Budapesti Tabitha egyesület. 10. A magyar vörös kereszt egyet kolozsvári fiókja a jövedelem 1/10—1/10 részében.

E sorsjáték összes, 7691-ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint **365000 koronára rugnak** és pedig:

1 főnyeremény — 150.000 korona	10 nyeremény — á 1.000 korona
1 „ — 50.000 „	20 „ — á 500 „
1 „ — 20.000 „	50 „ — á 100 „
1 „ — 10.000 „	100 „ — á 50 „
2 nyeremény — á 5.000 „	1000 „ — á 20 „
5 „ — á 2.000 „	6500 „ — á 10 „

Az összes nyeremények készpénzben fizettetnek ki.

A húzás visszavonhatatlanul **1899 évi december 30-án** Budapesten történik.

➡ Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é. van megállapítva. ➡

Sorsjegyek kaphatók a m. kir. lottójövedéki igazgatóságnál Budapesten (IX. Csepelrakpart, félemelet), a hová a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi adó- és sóhivatalnál; a legtöbb postahivatalnál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyáruló közegnél.

Budapesten, 1899. augusztus hó 1-én.

M. kir. lottójövedéki igazgatóság.